

2007/00561
Hof Amsterdam

Awr 67e

Foutieve eigen aangifte belastingadviseur leidde niet tot vergrijpboete

Toelichting staatssecretaris van 31 juli 2008 nr. DGB 2008-4004, n.a.v. uitspraak Hof Amsterdam van 30 juni 2008, nr. 2007/00581, jaar 2001 en 2002

B sloot in oktober 1986 een kapitaalverzekering met lijfrenteclausule. Enkele jaren later deed hij dat opnieuw. Bedoelde verzekeringspolissen voldoen niet aan de voorwaarden die de Wet IB 2001 stelt om de premies als uitgaven voor inkomensvoorziening in aftrek te kunnen brengen. De inspecteur legt daarom navorderingsaanslagen op. B heeft een hbo-opleiding gevolgd bij de Nederlandse federatie van Belastingadviseurs en is als zelfstandige werkzaam bij een belastingadvieskantoor, waar hij aangiften van particulieren en kleine zelfstandigen verzorgt.

In geschil is of de inspecteur terecht een vergrijpboete van 25 % van het nagevorderde bedrag heeft mogen opleggen.

Rechtbank

Gelet op de vaststaande feiten en omstandigheden heeft B niet de zorg betracht die redelijkerwijs van hem kon worden gevegd. Gelet op die omstandigheden acht de rechtbank voldoende grond aanwezig voor het aannemen van grove schuld aan de zijde van B. De boetes zijn dan ook terecht opgelegd.

Hof

In hoger beroep oordeelt het hof echter anders. B kan zeker enig verwijt worden gemaakt van de omstandigheid dat hij niet heeft onderkend dat het hem door een deskundige gegeven advies onjuist was. Die verwijtbaarheid gaat hier echter niet zover, dat gezegd kan worden dat B dermate lichtvaardig heeft gehandeld dat sprake is van grove schuld. Het raadplegen van een specialist staat hier aan het verwijt van grove schuld in de weg.

Het hof verwerpt verder de stelling van de inspecteur die er op neer zou komen dat elke in dit opzicht (bijv. tijdig kennisnemen van wetwijzigingen) door een fiscalist gemaakte fout tot het verwijt van grove schuld en tot beboeting zou moeten leiden. Het hof vernietigt de uitspraak van de rechtbank, voor zover deze de boetebeschikkingen betreft.

De staatssecretaris deelt mee af te zien van beroep in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

B, van beroep belastingadviseur, heeft in de jaren 2000 en 2001 ten onrechte lijfrentepremies in aftrek gebracht. Het betrof hier premies ter zake van kapitaalverzekeringen met lijfrenteclausules, waarvan de premies tot en met 2000 wel aftrekbaar waren. De inspecteur heeft over deze jaren navorderingsaanslagen met boetes wegens grove schuld opgelegd. Het hof heeft – in afwijking van de rechtbank – geoordeeld dat B geen grove schuld valt te verwijten. Weliswaar valt aan B zeker enig verwijt te maken, maar die verwijtbaarheid gaat niet zover dat sprake is van grove schuld. Het Hof heeft daarbij in aanmerking genomen dat B alvorens hij aangifte deed, een specialist heeft geraadpleegd, die hem heeft gemeld dat de premies wel aftrekbaar waren.

Dit oordeel berust op de aan het hof voorbehouden waardering van feiten en omstandigheden. Het oordeel is ook voldoende gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de feiten slechts tot de conclusie zouden leiden dat er sprake is van grove schuld. In dit soort zaken gaat het om de vraag wat B wist of had kunnen weten omtrent de nieuwe fiscale regels zoals die golden met ingang van 2001. Het feit dat B belastingadviseur is, brengt op zich zelf mee dat bij hem meer kennis mag worden verondersteld aanwezig te zijn dan bij een willekeurige andere belastingplichtige. Dit betekent ook dat bij hem eerder sprake kan zijn van grove schuld dan bij een willekeurige andere belastingplichtige. Het hof overweegt in

r.o. 2.6.3 terecht dat dit niet meebrengt dat iedere fout van een belastingadviseur in zijn aangifte meebrengt dat er sprake is van grove schuld.

Ook bij belastingadviseurs zal gekeken moeten worden naar de feiten en omstandigheden van de concrete zaak. Het lijfrenteregime met al zijn wijzigingen in de loop der jaren, zal niet voor iedere belastingadviseur bekend terrein zijn.

B heeft voor de rechtbank opgemerkt dat hij cliënten met dergelijke vragen verwees naar hun verzekeringsagent. Ook het feit dat B advies heeft gevraagd bij een deskundige, kan er op wijzen dat hij niet op de hoogte was van alle aspecten ten aanzien van dit soort verzekeringen.

Hoewel voor de benadering van de rechtbank ook veel valt te zeggen, kan gelet op het voorgaande niet worden gezegd dat het oordeel van het hof volstrekt onbegrijpelijk is. Van het instellen van beroep in cassatie valt dan ook geen succes te verwachten.